© Р. Я. Кушнір

Отримано: 31 травня 2026 р.

Прорецензовано: 02 червня 2026 р.

Прийнято до друку: 03 червня 2026 р.

Дата публікації: 24 червня 2026 р.

email: Kushnir.Roman2024@vnu.edu.ua

ORCID-ідентифікатор: https://orcid.org/0009-0006-5220-4410

DOI: http://doi.org/10.25264/2311-5149-2026-41(69)-242-248

Кушнір Р. Я. Стратегічні вектори зеленого фінансування безпекоорієнтованого розвитку суб'єктів господарювання в Україні. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія» : серія «Економіка».* Острог : Вид-во НаУОА, червень 2026. № 41(69). С. 242–248.

УДК: 330.322:336.71:338.2:504.06

JEL-класифікація: D81, G21, G28, Q01, Q56, Q58, M14

Кушнір Роман Ярославович,
аспірант 2 року навчання кафедри фінансів
Волинського національного університету імені Лесі Українки
Науковий керівник: **Ткачук Наталія Василівна,**
кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів
Волинського національного університету імені Лесі Українки

СТРАТЕГІЧНІ ВЕКТОРИ ЗЕЛЕНОГО ФІНАНСУВАННЯ БЕЗПЕКООРІЄНТОВАНОГО РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ

У статті досліджено теоретичні, інституційні та прикладні аспекти розвитку зеленого фінансування як стратегічної основи безпекоорієнтованого розвитку суб'єктів господарювання в Україні. Обґрунтовано, що в умовах посилення кліматичних викликів, енергетичної нестабільності, трансформації міжнародного регуляторного середовища та повномасштабної війни зелені фінанси набувають значення не лише інструменту екологічної модернізації, а й важливого чинника зміцнення фінансової, енергетичної, інвестиційної та регуляторної безпеки підприємств. Метою дослідження є визначення ролі стратегій зеленого фінансування у забезпеченні безпекоорієнтованого розвитку суб'єктів господарювання та розроблення практичних рекомендацій щодо інтеграції зелених фінансових інструментів у корпоративні фінансові стратегії. У процесі дослідження використано методи системного аналізу, логічного узагальнення, порівняльного аналізу та наукової абстракції.

Визначено місце зелених фінансів у системі забезпечення стійкості підприємств до енергетичних, фінансових, екологічних, інвестиційних та репутаційних ризиків. Проаналізовано сучасний стан нормативно-правового та інституційного забезпечення розвитку зеленого фінансування в Україні. Охарактеризовано основні інструменти зеленого фінансування, зокрема зелені кредити, зелені облігації, грантові програми, механізми змішаного фінансування, державні фонди підтримки декарбонізації та ESG-орієнтовані інвестиції. Визначено їх вплив на підвищення фінансової стійкості та конкурентоспроможності бізнесу. Обґрунтовано стратегічні пріоритети зеленого фінансування в умовах повоєнного відновлення України, серед яких розвиток енергоефективності, децентралізованої генерації, декарбонізації виробництва, циркулярної економіки та ESG-управління. Запропоновано напрями подолання бар'єрів розвитку зеленого фінансування, спрямовані на активізацію інвестиційної діяльності та зміцнення безпекоорієнтованого розвитку суб'єктів господарювання.

Ключові слова: *зелене фінансування, безпекоорієнтований розвиток, фінансова безпека, сталий розвиток, ESG, декарбонізація, енергоефективність, зелені інвестиції, суб'єкти господарювання, повоєнне відновлення України.*

Roman Kushnir,
Second-year PhD student,
Lesya Ukrainka Volyn National University
Scientific supervisor: **Nataliya Tkachuk,**
PhD in Economics, Associate Professor at the Department of Finance,
Lesya Ukrainka Volyn National University

STRATEGIC VECTORS OF GREEN FINANCING OR THE SECURITY-ORIENTED DEVELOPMENT OF BUSINESS ENTITIES IN UKRAINE

Global environmental and geopolitical challenges, compounded by Ukraine's wartime infrastructure destruction and heightened investment risks, heavily disrupt corporate operations. Under these conditions, green financing shifts from a mere ecological tool into a vital strategic mechanism ensuring long-term enterprise resilience, market competitiveness, and security-oriented development.

This study aims to substantiate strategic vectors of green financing for domestic corporate security and identify practical integration approaches into corporate financial strategies. Methodologically, the research relies on systemic, comparative, structural-functional, and logical generalization analytical approaches.

Examining green finance within sustainable development and ESG frameworks, the paper demonstrates its capacity to strengthen corporate financial, energy, regulatory, and reputational security. It specifically highlights Ukraine's evolving institutional frameworks, national climate policies, and green bond regulations.

The study categorizes key domestic green instruments–including green loans, bonds, grants, and ESG investments–substantiating their practical role in mitigating operational risks, maximizing resource efficiency, and expanding access to long-term capital.

Key strategic vectors center on energy efficiency, decentralized renewable energy deployment, industrial decarbonization, and circular economy practices. However, market development remains restricted by significant wartime risks, limited capital access, and fragmented implementation mechanisms.

Ultimately, green financing must be treated as a strategic priority within corporate management systems. Integrating these financial tools enhances enterprise resilience against external shocks, strengthens economic security, and actively supports post-war recovery and European integration.

Keywords: *green financing, security-oriented development, strategic development vectors, sustainable development, ESG, energy efficiency, decarbonization, green investments, financial security, business entities.*

Постановка проблеми. Сучасний розвиток світової економіки відбувається під впливом масштабних трансформаційних процесів, пов'язаних із необхідністю досягнення цілей сталого розвитку, декарбонізації економіки, підвищення енергоефективності та адаптації до кліматичних змін. У цих умовах зелене фінансування набуває статусу одного з ключових інструментів забезпечення структурної модернізації економіки, стимулювання екологічно відповідального інвестування та формування нових підходів до управління розвитком суб'єктів господарювання. Світова практика свідчить, що інструменти зеленого фінансування дедалі активніше використовуються для підтримки екологічних інновацій, розвитку відновлюваної енергетики, впровадження ресурсозберігаючих технологій та підвищення стійкості бізнесу до зовнішніх ризиків.

Особливого значення набуває концепція безпекоорієнтованого розвитку, яка передбачає формування здатності підприємств протидіяти фінансовим, енергетичним, екологічним, інвестиційним, регуляторним та репутаційним ризикам. У цьому контексті зелене фінансування виступає не лише джерелом залучення інвестиційних ресурсів для реалізації екологічних проєктів, а й важливим інструментом зміцнення фінансово-економічної безпеки, підвищення адаптивності бізнесу до кризових явищ та забезпечення довгострокової стійкості розвитку.

Незважаючи на активізацію наукових досліджень у сфері сталого розвитку, ESG-трансформації та зелених фінансів, недостатньо розробленими залишаються питання визначення стратегічних векторів зеленого фінансування саме в контексті безпекоорієнтованого розвитку суб'єктів господарювання в Україні. Потребують подальшого наукового обґрунтування механізми інтеграції інструментів зеленого фінансування у фінансові стратегії підприємств, оцінювання їх впливу на рівень економічної безпеки та визначення пріоритетних напрямів використання в умовах повоєнної відбудови та європейської інтеграції. Це зумовлює необхідність поглиблення теоретичних і прикладних досліджень у зазначеному напрямі та визначає актуальність обраної теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематика зеленого фінансування, сталого розвитку та ESG-трансформації економіки останніми роками посідає важливе місце у наукових дослідженнях як зарубіжних, так і вітчизняних учених. Важливе значення для дослідження мають також праці, присвячені міжнародним механізмам екофінансування, управлінню кліматичними ризиками та страховому забезпеченню сталого розвитку. Зокрема, А. Кравченко, Б. Луців, Л. Примостка, Н. Ткачук досліджують інтеграцію механізмів міжнародного екофінансування у систему страхового менеджменту в контексті ESG та сталого розвитку, наголошуючи на необхідності переходу до проактивного управління ризиками.

Разом із тим, незважаючи на значну кількість наукових праць у сфері зеленого фінансування, ESG-трансформації та сталого розвитку, недостатньо дослідженими залишаються питання використання інструментів зеленого фінансування саме як складової фінансових стратегій безпекоорієнтованого розвитку суб'єктів господарювання. Потребують подальшого наукового обґрунтування стратегічні вектори інтеграції зелених фінансів у систему забезпечення фінансової, енергетичної, інвестиційної та регуляторної безпеки підприємств в умовах воєнних викликів, повоєнного відновлення та європейської інтеграції України. Саме це визначає необхідність поглиблення досліджень у зазначеному напрямі та зумовлює актуальність обраної теми.

Мета і завдання дослідження. Метою статті є обґрунтування ролі стратегій зеленого фінансування у забезпеченні безпекоорієнтованого розвитку суб'єктів господарювання в Україні, а також визначення практичних рекомендацій щодо інтеграції інструментів зелених фінансів у фінансові стратегії українських підприємств. Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання: розкрити теоретичні засади зелених фінансів; визначити їхній зв'язок із безпекою розвитку підприємств; охарактеризувати інституційні та правові передумови зеленого фінансування в Україні; окреслити ключові інструменти й бар'єри; сформулювати стратегічні рекомендації з урахуванням повоєнної відбудови та євроінтеграції.

Виклад основного матеріалу. У сучасній літературі зелені фінанси трактуються як складова ширшої парадигми сталого фінансування, у межах якої інвестиційні та кредитні рішення приймаються з урахуванням екологічних, соціальних та управлінських факторів. Національний банк України у Політиці щодо розвитку сталого фінансування вказує, що стале фінансування передбачає інтеграцію ESG-критеріїв у фінансові послуги для досягнення результатів сталого розвитку, включаючи пом'якшення та адаптацію до наслідків зміни клімату [4]. Отже, зелені фінанси можна розглядати як спеціалізований сегмент фінансової системи, який забезпечує трансформацію економіки у бік нижчої вуглецевої інтенсивності, ресурсоефективності та екологічної стійкості.

Для підприємств зміст зелених фінансів не зводиться лише до доступу до «зелених» кредитів чи облігацій. Ідеться про формування нової логіки корпоративних фінансів, де джерела капіталу, інвестиційні рішення, структура витрат, управління ризиками, звітність та репутаційна політика підпорядковуються довгостроковій стійкості. У цьому аспекті зелене фінансування безпосередньо корелює з безпекоорієнтованим розвитком підприємства.

По-перше, воно підсилює енергетичну безпеку. Інвестиції у енергоефективність, модернізацію обладнання, автономні джерела енергії, накопичувачі та мікрогенерацію зменшують залежність бізнесу від коливань тарифів, перебоїв у мережі та фізичних загроз для централізованої енергетичної інфраструктури. Для України воєнного часу це набуває особливої цінності, оскільки стійкість до відключень електроенергії прямо впливає на безперервність операційної діяльності.

По-друге, зелені фінанси посилюють фінансову безпеку. Енергоощадні й ресурсоефективні проєкти зазвичай знижують постійні витрати, підвищують маржинальність і роблять грошові потоки прогнозованішими. Крім того, відповідність ESG-принципам поліпшує доступ до міжнародного фінансування, грантових програм, пільгових кредитів і механізмів змішаного фінансування. У результаті підприємство отримує ширший інструментарій капіталізації та меншу залежність від дорогих короткострокових джерел.

По-третє, зелене фінансування підсилює регуляторну безпеку. Європейська інтеграція України означає поступове наближення бізнесу до європейських вимог у сфері кліматичної політики, нефінансового розкриття інформації, вуглецевого регулювання й екологічних стандартів. Європейський зелений курс прямо пов'язує конкурентоспроможність із декарбонізацією, а механізм CBAM із 1 січня 2026 р. перейшов у визначальний режим застосування, що посилює значення вуглецевої ефективності для експортерів на ринок ЄС [3; 5]. Відтак екологічна модернізація стає формою захисту від майбутніх витрат, штрафів і втрати доступу до зовнішніх ринків.

По-четверте, зелені фінанси працюють на репутаційну та інвестиційну безпеку. Компанія, яка демонструє системне управління екологічними ризиками, прозорість даних та відповідальне корпоративне управління, сприймається як менш ризиковий позичальник і партнер. Це особливо важливо в умовах, коли глобальний капітал дедалі більше орієнтується на ESG-фільтри, а міжнародні фінансові інституції пов'язують доступ до фінансування з дотриманням критеріїв стійкості [4].

Таким чином, зелений фінансовий інструментарій слід розглядати як важливу складову фінансових стратегій безпекоорієнтованого розвитку. Його стратегічна функція полягає не лише у фінансуванні екологічних проєктів, а у зниженні сукупного профілю ризиків підприємства та зміцненні його довгострокової життєздатності.

Розвиток зеленого фінансування в Україні відбувається у полі впливу трьох взаємопов'язаних контурів: глобального, європейського та національного. На глобальному рівні рамкову основу формують Цілі сталого розвитку ООН, Паризька кліматична угода, міжнародні стандарти ESG та рекомендації щодо зелених облігацій і кліматичних розкриттів. На європейському рівні ключовим орієнтиром виступає European Green Deal, що визначає кліматичну нейтральність до 2050 р. як базову мету та інтегрує екологічні критерії у промислову, інвестиційну, енергетичну, транспортну й торговельну політику ЄС [3]. Для України цей курс важливий не лише як зовнішній орієнтир, а як майбутня норма функціонування єдиного ринку, до якого наша держава інтегрується.

На національному рівні розвиток зеленого фінансування спирається на стратегічні документи у сфері екологічної та кліматичної політики. Закон України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» закріпив довгострокові пріоритети державної екологічної політики [6]. Розпорядженням Кабінету Міністрів України № 1363-р схвалено Стратегію екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 р., а у 2025 р. уряд затвердив новий операційний план її реалізації на 2025–2027 рр. [7]. Це має принципове значення, оскільки екологічна безпека тут прямо визнається елементом національної безпеки.

Важливим кроком стало схвалення Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 р. у червні 2024 р. [8]. Документ покликаний узгодити енергетичну, кліматичну та економічну політику

України із європейським підходом, а у 2025 р. була утворена міжвідомча робоча група для моніторингу його виконання [9]. Також діють Національний план дій з енергоефективності до 2030 р. та Національний план дій з відновлюваної енергетики до 2030 р., що формують галузеву основу для реалізації зелених інвестицій [10; 11].

Для фінансової системи ключовою стала інституційна позиція НБУ щодо розвитку сталого фінансування. Відповідна політика НБУ не лише дала визначення базовим поняттям, а й окреслила напрям інтеграції ESG-факторів у банківський сектор та систему ризик-менеджменту [4]. Це свідчить про те, що зелені фінанси поступово переходять із площини окремих ініціатив у площину системної трансформації фінансового ринку.

Практичним механізмом державної підтримки стало формування Державного фонду декарбонізації та енергоефективної трансформації. Постановою Кабінету Міністрів України № 761 від 21 червня 2024 року затверджено порядок використання його коштів, а у 2025 р. цей порядок уточнювався змінами [13]. За інформацією Держенергоефективності, Фонд декарбонізації України запрацював як перший державний револьверний механізм цільового фінансування проєктів енергоефективності та декарбонізації для бізнесу і муніципалітетів [14]. Важливість цього інструменту полягає у поєднанні бюджетної підтримки, компенсації відсотків, пільгового фінансування та залучення міжнародних ресурсів.

З урахуванням українських реалій доцільно виділити кілька стратегічних напрямів, у яких зелене фінансування може дати найбільший ефект для безпекоорієнтованого розвитку бізнесу.

Перший напрям – енергоефективність як базова стратегія фінансової та операційної стійкості. Для більшості підприємств саме зниження енергоємності має найкоротший горизонт окупності та найвищу прикладну цінність. Ідеться про утеплення будівель, модернізацію освітлення, систем вентиляції і теплопостачання, оновлення двигунів та насосного обладнання, автоматизацію виробничих процесів, цифровий моніторинг споживання ресурсів. Такі заходи не лише скорочують витрати, а й роблять підприємство менш вразливим до енергетичних шоків і перебоїв у постачанні.

Другий напрям – розвиток децентралізованої генерації та систем накопичення енергії. У воєнних умовах це вже не просто екологічна опція, а інструмент фізичного виживання бізнесу. Сонячні електростанції для власного споживання, когенераційні установки, біоенергетичні рішення, акумуляторні системи, резервне живлення та мікромережі створюють основу для безперервності діяльності. Зелений характер такого фінансування важливий ще й тому, що саме проєкти розподіленої генерації часто краще відповідають вимогам міжнародних донорів, банків розвитку та фондів відновлення.

Третій напрям – декарбонізація виробництва як умова експортної й регуляторної безпеки. Для підприємств, що працюють на ринку ЄС або інтегровані у європейські ланцюги створення вартості, дедалі важливішими стають показники вуглецевої інтенсивності, енергоефективності та прозорості даних. У 2026 р. CBAM увійшов у визначальний режим, а отже, екологічні характеристики продукції стають елементом цінової та конкурентної моделі експорту [5]. Для українських суб'єктів господарювання це означає потребу інвестувати не тільки у фізичну модернізацію, а й у системи вимірювання, верифікації та розкриття даних про викиди.

Четвертий напрям – зелена трансформація агробізнесу та харчової промисловості. Аграрний сектор одночасно є критично важливим для експортної безпеки України і вразливим до кліматичних ризиків. Тому зелені фінанси мають спрямовуватися на точне землеробство, водозберігаючі технології, органічне виробництво, енергоефективне зберігання продукції, біоенергетичні рішення та логістику з меншим вуглецевим слідом. Це особливо актуально для підприємств, які прагнуть закріпитися на ринках із високими вимогами до якості, простежуваності та сталості виробництва.

П'ятий напрям – циркулярна економіка та ресурсна безпека. Зростання вартості сировини, логістичні ризики і зовнішні шоки вимагають переходу до моделей, де відходи перетворюються на ресурс, а виробничі цикли стають замкненішими. Фінансування проєктів переробки, повторного використання, промислової симбіозності та екодизайну дає бізнесу змогу зменшити залежність від імпортної сировини та сформувати нові джерела доходів.

Шостий напрям – ESG-інтеграція в корпоративне управління. Зелена стратегія без належного управлінського супроводу залишається набором фрагментарних ініціатив. Саме тому підприємствам потрібні ESG-політика, екологічні KPI, регулярне розкриття даних, оцінка кліматичних і перехідних ризиків, внутрішні процедури відбору інвестиційних проєктів. Для безпекоорієнтованого розвитку це означає перехід від реактивного управління загрозами до проактивної системи виявлення й мінімізації ризиків.

Попри значний потенціал, розвиток зеленого фінансування в Україні стикається з низкою бар'єрів. Для подолання зазначених бар'єрів доцільно запропонувати такі напрями.

По-перше, необхідно розширити систему державних і квазідержавних механізмів зниження ризику: гарантії, компенсація відсоткових ставок, підтримка підготовки проєктів, страхування воєнних ризиків у комбінації з міжнародними інструментами. Це є критично важливим для розблокування приватного капіталу.

По-друге, потрібна подальша гармонізація національної нормативної бази з європейськими підходами до ESG-розкриття, кліматичної звітності, вуглецевого регулювання та таксономії сталих інвестицій. Для підприємств це підвищить визначеність, а для інвесторів – порівнюваність проєктів і зниження інформаційної асиметрії.

По-третє, слід розвивати екосистему підготовки зелених проєктів. Значна частина бізнесу не має не стільки грошей, скільки якісно підготовлених проєктів із фінансовою моделлю, техніко-економічним обґрунтуванням, оцінкою екологічного ефекту та системою моніторингу результатів. Саме тут велике значення мають офіси декарбонізації, консультанти, галузеві асоціації та партнерські програми з банками.

По-четверте, необхідно підвищувати фінансову та екологічну грамотність менеджменту підприємств. Поки зелені фінанси сприйматимуться як зовнішня вимога або модний тренд, а не як інструмент управління ризиками та конкурентоспроможністю, темпи трансформації залишатимуться повільними.

По-п’яте, варто активніше розвивати корпоративні практики ESG-управління. Для українського бізнесу це означає інтегрувати екологічні показники у бюджетування, інвестиційний аналіз, систему внутрішнього контролю, звітність та взаємодію зі стейкхолдерами. У такому разі зелене фінансування стає не разовим джерелом коштів, а складовою загальної фінансової архітектури підприємства.

Висновки. Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що зелені фінанси в сучасних умовах є не лише механізмом фінансування екологічних ініціатив, а й важливим інструментом безпекоорієнтованого розвитку суб’єктів господарювання. Їхня стратегічна цінність полягає у здатності одночасно вирішувати кілька взаємопов’язаних завдань: знижувати енерго- та ресурсоємність виробництва, підвищувати операційну стійкість бізнесу, полегшувати доступ до довгострокового капіталу, зміцнювати експортні позиції на європейському ринку, формувати позитивну інвестиційну та репутаційну траєкторію розвитку підприємства.

Установлено, що для України зелений фінансовий порядок денний має особливу вагу з огляду на повоєнне відновлення, інтеграцію до європейського економічного простору, енергетичну вразливість та необхідність оновлення виробничої бази. У цьому контексті поєднання зелених фінансів із концепцією безпекоорієнтованого розвитку є методологічно і практично виправданим. Воно дозволяє розглядати екологічну модернізацію не як додатковий тягар для бізнесу, а як інструмент управління ризиками та зміцнення фінансової безпеки.

Доведено, що нормативна та інституційна база для розвитку зеленого фінансування в Україні вже сформована у своїх базових елементах: ухвалено стратегічні документи у сфері клімату, енергоефективності та відновлюваної енергетики, запроваджено правові засади зелених облігацій, створено Фонд декарбонізації та енергоефективної трансформації, НБУ окреслив рамки розвитку сталого фінансування. Водночас практична реалізація цих можливостей стримується воєнними ризиками, браком довгого капіталу, недостатньою проєктною зрілістю бізнесу та слабкістю ринкової інфраструктури.

На рівні підприємств найбільш перспективними стратегіями зеленого фінансування для безпекоорієнтованого розвитку є інвестиції в енергоефективність; розвиток розподіленої генерації й накопичення енергії; декарбонізація виробництва з урахуванням вимог європейського ринку; впровадження циркулярних моделей та ESG-управління; використання змішаного фінансування, гарантій та страхових механізмів. Саме такі підходи створюють підґрунтя для формування більш стійкої, інноваційної та конкурентоспроможної моделі розвитку українського бізнесу.

Отже, у системі фінансових стратегій безпекоорієнтованого розвитку суб’єктів господарювання в Україні зелені фінанси доцільно розглядати як стратегічний пріоритет. Надалі перспективним науковим напрямом є розроблення методики оцінювання впливу конкретних інструментів зеленого фінансування на рівень фінансово-економічної безпеки підприємств, а також побудова прикладних моделей їх інтеграції у корпоративні фінансові стратегії в умовах повоєнної відбудови.

Література:

1. Національний банк України. (2021). Політика щодо розвитку сталого фінансування. <https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/ Policy_rozvytok-stalogo-finansuvannja_2025.pdf>. (2026, травень, 17).

National Bank of Ukraine. (2021). Polityka shchodo rozvytku staloho finansuvannia [Policy on the Development of Sustainable Finance]. URL: <https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Policy_rozvytok-stalogo-finansuvannja_2025.pdf>. (2026, May, 17). [in Ukrainian].

2. European Commission. Carbon Border Adjustment Mechanism. <https://taxation-customs.ec.europa.eu/carbon-border-adjustment-mechanism_en>. (2026, May, 17).

3. Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року : Закон України від 28.02.2019 № 2697-VIII. База даних «Законодавство України». Верховна Рада України. <https://zakon.rada.gov.ua/go/2697-19>. (2026, травень, 18).

Pro Osnovni zasady (stratehiiu) derzhavnoi ekolohichnoi polityky Ukrainy na period do 2030 roku : Zakon Ukrainy vid 28.02.2019 № 2697-VIII [On the Basic Principles (Strategy) of the State Environmental Policy of Ukraine until 2030: Law of Ukraine dated February 28, 2019 No. 2697-VIII]. Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy». Verkhovna Rada Ukrainy [Database "Legislation of Ukraine".Verkhovna Rada of Ukraine]. <https://zakon.rada.gov.ua/go/2697-19>. (2026, May, 18). [in Ukrainian].

4. Про схвалення Стратегії екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20.10.2021 № 1363-р. База даних «Законодавство України».Верховна Рада України. <https://zakon.rada.gov.ua/go/1363-2021-%D1%80>. (2026, травень, 18).

Pro skhvalennia Stratehii ekolohichnoi bezpeky ta adaptatsii do zminy klimatu na period do 2030 roku : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20.10.2021 № 1363-r [On Approval of the Environmental Security and Climate Change Adaptation Strategy until 2030: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated October 20, 2021 No. 1363-r]. Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy». Verkhovna Rada Ukrainy [Database "Legislation of Ukraine".Verkhovna Rada of Ukraine]. <https://zakon.rada.gov.ua/go/1363-2021-%D1%80>. (2026, May, 18). [in Ukrainian].

5. Про схвалення Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 25.06.2024 № 587-р. База даних «Законодавство України». Верховна Рада України. <https://zakon.rada.gov.ua/go/587-2024-%D1%80>. (2026, травень, 19).

Pro skhvalennia Natsionalnoho planu z enerhetyky ta klimatu na period do 2030 roku : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 25.06.2024 № 587-r [On Approval of the National Energy and Climate Plan until 2030: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated June 25, 2024 No. 587-r]. Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy».Verkhovna Rada Ukrainy [Database "Legislation of Ukraine".Verkhovna Rada of Ukraine]. <https://zakon.rada.gov.ua/go/587-2024-%D1%80>. (2026, May, 19). [in Ukrainian].

6. Про утворення Міжвідомчої робочої групи з питань моніторингу виконання Національного плану з енергетики та клімату на період до 2030 року : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.05.2025 № 583.База даних «Законодавство України».Верховна Рада України. <https://zakon.rada.gov.ua/go/583-2025-%D0%BF>. (2026, травень, 19).

Pro utvorennia Mizhvidomchoi robochoi hrupy z pytan monitorynhu vykonannia Natsionalnoho planu z enerhetyky ta klimatu na period do 2030 roku : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21.05.2025 № 583 [On Establishment of the Interdepartmental Working Group for Monitoring the Implementation of the National Energy and Climate Plan until 2030: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated May 21, 2025 No. 583]. Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy». Verkhovna Rada Ukrainy [Database "Legislation of Ukraine". Verkhovna Rada of Ukraine]. <https://zakon.rada.gov.ua/go/583-2025-%D0%BF>. (2026, May, 19). [in Ukrainian].

7. Про Національний план дій з енергоефективності на період до 2030 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України; План, Заходи від 29.12.2021 № 1803-р. База даних «Законодавство України». Верховна Рада України. <https://zakon.rada.gov.ua/go/1803-2021-%D1%80>. (2026, травень, 19).

Pro Natsionalnyi plan dii z enerhoefektyvnosti na period do 2030 roku : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy; Plan, Zakhody vid 29.12.2021 № 1803-r [On the National Energy Efficiency Action Plan until 2030: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated December 29, 2021 No. 1803-r]. Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy» Verkhovna Rada Ukrainy [Database "Legislation of Ukraine". Verkhovna Rada of Ukraine]. <https://zakon.rada.gov.ua/go/1803-2021-%D1%80>. (2026, May, 19). [in Ukrainian].

8. Про затвердження Національного плану дій з відновлюваної енергетики на період до 2030 року та плану заходів з його виконання : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.08.2024 № 761-р. База даних «Законодавство України. Верховна Рада України. <https://zakon.rada.gov.ua/go/761-2024-%D1%80>. (2026, травень, 20).

Pro zatverdzhennia Natsionalnoho planu dii z vidnovliuvanoi enerhetyky na period do 2030 roku ta planu zakhodiv z yoho vykonannia : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 13.08.2024 № 761-r [On Approval of the National Renewable Energy Action Plan until 2030 and the Action Plan for Its Implementation: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated August 13, 2024 No. 761-r]. Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy». Verkhovna Rada Ukrainy [Database "Legislation of Ukraine. Verkhovna Rada of Ukraine]. <https://zakon.rada.gov.ua/go/761-2024-%D1%80>. (2026, May, 20). [in Ukrainian].

9. NPC Ukrenergo. Green and Sustainability-Linked Bonds. URL: <https://ua.energy/about_us/reporting/green-bonds/>. (2026, May, 20).

10. The World Bank. (2026). Updated Ukraine Recovery and Reconstruction Needs Assessment Released. February 23, 2026. URL: <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2026/02/23/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released>. (2026, May, 18).

11. Луців, Б. Л. (2023). «Зелені фінанси» в парадигмі сталого розвитку: концептуальні засади та вектор розвитку. *Світ фінансів*, 1. DOI: 10.35774/SF2023.03.064

Lutsiv, B. L. (2023). «Zeleni finansy» v paradyhmi staloho rozvytku: kontseptualni zasady ta vektor rozvytku [Green Finance in the Paradigm of Sustainable Development: Conceptual Foundations and Development Vector]. *Svit finansiv* [World of Finance], 1. DOI: 10.35774/SF2023.03.064 [in Ukrainian].

12. Примостка, Л., Слєсар, В. (2023). Розвиток ринку зелених облігацій. *Вісник економіки*, 3, 55–67. https://doi.org/10.35774/visnyk2023.03.055

Prymostka, L., & Slyesar, V. (2023). Rozvytok rynku zelenykh obligatsii [Development of the Green Bond Market]. *Visnyk ekonomiky* [Bulletin of Economics], 3, 55–67. https://doi.org/10.35774/visnyk2023.03.055 [in Ukrainian].

13. Ткачук, Н. В., Бурець, О. (2026). Інвестиційна привабливість та механізми фінансування проєктів відновлюваної енергетики в умовах трансформації та євроінтеграції. *Економіка та суспільство*, (84). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-84-32

Tkachuk, N. V., & Burets, O. (2026). Investytsiina pryvablyvist ta mekhanizmy finansuvannia proiektiv vidnovliuvanoi enerhetyky v umovakh transformatsii ta yevrointehratsii [Investment Attractiveness and Financing Mechanisms for Renewable Energy Projects under Transformation and European Integration]. *Ekonomika ta suspilstvo* [Economy and Society], (84). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-84-32 [in Ukrainian].

14. Ткачук, Н. В. (2026). Парадигма зелених інвестицій крізь призму публічних фінансів. *Економіка та суспільство*, (83). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-83-157

Tkachuk, N. V. (2026). Paradyhma zelenykh investytsii kriz pryzmu publichnykh finansiv [The Paradigm of Green Investments through the Lens of Public Finance]. *Ekonomika ta suspilstvo* [Economy and Society], (83). https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-83-157 [in Ukrainian].